

2022. január 2.

Karácsony utáni 2. vasárnap

Isten dicsősége

Szent János evangéliumának bevezetését, az ún. Ige-himnuszt olvassuk a mai vasárnapon. Ünnepeles hangvételű, költői, titokzatos, mélyértelmű, ugyanakkor kissé elvont a szöveg, amelyet nem könnyű megérteni.

Az egykori írónak, azaz János evangélistának és a mindenkor olvasónak, tehát nekünk, ugyanaz a gondunk és nehézségünk: hogyan tudjuk véges emberi értelmünkkel felfogni a végtelen Istent? Hogyan ismerhetjük meg a láthatatlan, de emberré lett, s ezáltal láthatóvá vált Istent? Időbeli létezésünk korlátai mennyire engedik az örökkévaló Isten megismerését? Minden emberben erősen él az Isten-látás vágya, amely csak akkor teljeseedik be, ha Isten feltárja önmagát számunkra.

János evangélista mondataiból a megtestesült Igéről, Jézus Krisztusról megtudjuk, hogy létezése örök, a Fiú az örökkévaló Istentől származik. Ő a létezés, az élet alapja. Ő az isteni világosság, bölcsesség és igazság, aki eljött az emberek világába, hogy megvilágítsa minket, bölcsességgel töltsön el bennünket és az igazság útjára vezessen

minden embert. Isten Jézus Krisztusban kimondja, megmutatja önmagát, láthatóvá teszi magát előttünk. Ha hiszünk benne, Isten gyermekei leszünk, s halálunk után örökre Istennel élhetünk.

Az Isten-látás vágyának beteljesedéséről így ír János: „Istent soha senki nem látta; Isten Egyszülöttje, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki” (Jn 1,18). Ezt is írja az evangélista: „Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14). Meglátjuk-e, felismerjük-e a karácsonykor született Gyermekekben Megváltónkat? Az evangélium egészen mély tanítást ad nekünk az Atya Igéjének, Jézus Krisztusnak megtestesüléséről, amikor a következőket mondja: „És az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14). A második isteni személy emberi testet vett fel, hogy kinyilatkoztassa nekünk Istent, közöttünk éljen és szavával hirdesse az Isten országát. Az evangélium örömhírében érdemes meghallanunk, felfedeznünk Isten örök életre hívó szavát. Ha keresztény emberként Krisztushoz kapcsolódunk, részese-dünk az életben és a világosságban és meglátjuk Isten dicsőségét.

Új korszak kezdődik

Szent János Jézus világrajöttével kapcsolatban nem a történelmi eseményre, hanem annak üdvörtörténeti jelentőségére figyel, és azt a titkot igyekszik körülírni, ami a mindenható Istent arra vezette, hogy az idők teljességében elküldje Fiát a világba.

Írásából megtudjuk, hogy a betlehemi Gyermekek a mindenható Isten Fia. Jézus az öröktől fogva létező Ige, aki emberi testet vett fel, emberként született meg. Ő a teremő Isten társa, akinek születésével új korszak kezdődött el, s akinek születése az ember új-játeremtése. Jézus az élet forrása, akit azért küldött a mennyi Atya, hogy világosság legyen az emberek számára és elvezesse őket az Atyához.

Az evangélista számára az a lényeges, hogy Jézus az Atyától jött és feltámadása után őhozzá tért vissza a mennybe.

A hit szemével

Mennyi Atyánk! Te az idők teljességében elküldted Fiadat, Jézus Krisztust emberi világunkba, hogy soha ne érezzük magunkat egyedül, hanem megtapasztaljuk, hogy velünk vagy.

Segíts minket, hogy a betlehemi Gyermekekben a hit szemével felismerjük Megváltónkat és Üdvözítőnket! Ő hozza el számunkra a békességet és a boldogságot és reményt gyűjt mindannyiunk szívében. E Gyermekek nélkül és az általa hozott békesség és szeretet nélkül nincs ünnep, nincs karácsony. Add, hogy az emberek szerte a világon rátaláljanak Fiadra!

Karácsony utáni

2. vasárnap

Sir 24,1-4. 12-16

Ef 1,3-6. 15-18

Jn 1,1-18

Hétfő

1Jn 2,29 - 3,6

Jn 1,29-34

Kedd

1Jn 3,7-10

Jn 1,35-42

Szerda

1Jn 3,11-21

Jn 1,43-51

Csütörtök

Urunk megjelése

Iz 60,1-6

Ef 3,2-3a.5-6

Mt 2,1-12

Péntek

1Jn 3,22-4,6

Mt 4,12-17.23-25

Szombat

1Jn 4,7-10

Mk 6,34-44

Urunk megke-

resztelkedése

Iz 40,1-5.9-11

Tit 2,11-14; 3,4-7

Lk 3,15-16.21-22